

Sygn. akt I NSP 131/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi K.K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. I ACa (...) oraz przed Sądem Okręgowym w O. w sprawie o sygn. I C (...), po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 września 2021 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący K.K., osobiście, pismem z 10 lipca 2021 r. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. akt I ACa (...) oraz Sądem Okręgowym w O., sygn. akt I C (...). Skarżący wniósł o zbadanie, dlaczego sprawa toczy się tak długo, bo od 3 kwietnia 2018 r. Skarżący podniósł, że nie został wysłuchany w sprawie, odmówiono mu także dostępu do akt sprawy. Wobec powyższego skarżący wniósł o przyznanie „kwoty solidarnej wedle uznania sądu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zasada ta znajduje zastosowanie do skargi na przewlekłość postępowania, podlegającej rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy i to niezależnie od przedmiotu postępowania, którego dotyczy zarzucana przewlekłość. Czynności podejmowane w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przez stronę osobiście, z zastrzeżeniem art. 87¹ § 2 k.p.c., są niedopuszczalne. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest zatem wyłączona. Skarga na przewlekłość postępowania w sprawach cywilnych (w tym z zakresu ubezpieczeń społecznych), wniesiona przez podmiot pozbawiony zdolności postulacyjnej, podlega odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków formalnych (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 lipca 2019 r., I NSP 52/19 i z 11 września 2019 r., I NSP 7/19).

K.K. wniósł przedmiotową skargę osobiście, tj. z naruszeniem wymogu określonego w art. 87¹ § 1 k.p.c., tj. z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego, co skutkuje koniecznością jej odrzucenia.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

as